

nemoje me rudzicj. Dny me rjehi spntuju, Jesusa ja nepuschju.

3. Jesus wostane mi lubn, jemu je scho podate, nech so stane, kaj won ze. Dokelz ja mam hjeschje wodnyh, jemu swjerny wostanu; Jesusa ja nepuschju.

4. Jesus wostane mi lubn, won me srowa sbudzicj ze, won moj Goel wostane, kotrehoz bdu wjecznje widzicj. Nech smercj tyschi wutrobu, Jesusa ja nepuschju.

Hiob 19, 25.

5. Jesus wostane mi lubn, dnj ta smercj me powali, da me Jesus wubudzi. To mi na kaschj napisajcje: Ja sym sbozny w Jesusu, Jesusa ja nepuschju. J. H.

584.

Wutrobne pozadanje seneje wjerzajeje duschje se swjeta ktamnemu raju.

Hebr. 13, 14.

Christen, ach! wir haben hier ic.

Loß: Jesus, moja nadzija.

Ascheszijenjo, ach! tu nej ja ne mjesto sawostacju; pytajcje to pschichodne we wschjeh skutkach a prjotkwsacju. Ja wam sawnje wotmolwju: Tu ja wostacj nemoju.

2. Boja swjernosj wuczi nas, Boja lubosj ta nam sjewi, so ta swjetna hospoda sa nas malu kwilku steji. Duz ja sdojnje

wotmolwju: Tu ja wostacj nemoju.

3. Praj tej swjecje, schto mojsch ty mi tu kwoschewenju stajicj? Zesch me njedje slebnosju, stschizom, snusu, sfalschom dajicj! D! schto je to sa grychtu! Tu ja wostacj nemoju.

4. Wopraschej so Mojsasa, schto ton*) najstarschi je dostal, kiz hjesche psches djewecj stow sproznich ljetow tudn wostal: nebje smercj se srudobu? Tu ja wostacj nemoju.

*) 1 Kn. Mojs. 5, 27. Ps. 90, 11.

5. Nasche hjetn, schto su te? popet, pjest a perschj a lina! Mojesch so tym dowjericj? D! tu duscha mjera nima; tajke szjenny rospanu. Tu ja wostacj nemoju.

6. A ton kochj je ljedom dvojn, kiz nam dnj a schtundn mjeri. Smercj ton seger sacjafne, a ton bryschnje kkonzej cjeri. Schto da zu stej kwilczicjku? Tu ja wostacj nemoju.

7. Na tym mam ja troschta dosj, dnj ta hjeta runje pane, dnj to cjielo sahine: so ta duscha sawostane. Zeje dom su nebesa. Tajke mjesto pytam ja.

8. Prajcie mi, wy kralojo, macje wy tej tajke rody? neschkodzi jim newedro, semje rjenje, wulke wodny? Nebjo je wot jaspisa. Tajke mjesto pytam ja.